

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยมุ่งศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬภายใน โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬภายนอก และระหว่างสถาบัน โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ และโปรแกรมการจัดกิจกรรมบวรกิจการทางผลศึกษา

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศ จำนวน 10 แห่ง เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร จำนวน 20 ชุด สำหรับครูผลศึกษา 20 ชุด และสำหรับนักเรียน จำนวน 250 ชุด รวมจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 290 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 263 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.69 แต่สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวในด้านปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนข้อมูลเสียไป 11 ชุด จึงเหลือข้อมูลวิเคราะห์ทั้งสิ้น 252 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.89

นำข้อมูลที่ได้อันวิเคราะห์โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผลศึกษา และนักเรียน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว (One-way analysis of variance) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้บริหาร

ผู้บริหารในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 16 - 20 ปี มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ มีครูผลศึกษา 2 คน และเป็นครูประเภทประจำ ส่วนมากต้องครูผลศึกษาเพิ่มเติม และมีจำนวนนักเรียนในระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น และระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง 100 - 500 คน

2. สถานภาพของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี มีวุฒิทางพลศึกษา วุฒิสองคือ ป.กศ.สูง มีประสบการณ์การทำงาน 2 - 5 ปี สอนวิชาพลศึกษา ทั้งในระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น และระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 1 - 3 ห้อง ในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง มีครูที่สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัย 2 คน ครูพลศึกษาสอนวิชาพลศึกษา สัปดาห์ละ 11 - 15 คาบ และทำงานพิเศษคือควบคุมและฝึกซ้อมนักกีฬา

3. สถานภาพของนักเรียน

นักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 16 ปี และกำลังเรียนอยู่ในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 1 ซึ่งเทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

4. เกี่ยวกับสภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์

สำหรับโปรแกรมพลศึกษาที่จัดในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ปรากฏว่ามีการจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนครบทุกแห่ง โปรแกรมที่จัดรองลงมาได้แก่ โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน และโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ส่วนโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการทางพลศึกษาไม่มีการจัดทุกแห่ง รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาทั้ง 4 โปรแกรม มีดังนี้

4.1 โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่จัดสอนวิชา พ.101 ยืดหยุ่น 1 และ วิชา พ.101 เทเบิลเทนนิส 1 เป็นวิชาบังคับ จัดสอนวิชา พ.0113 กิจกรรมเข้าจังหวะ 1 เป็นวิชาเลือก จำนวนนักเรียนที่สอนแต่ละคาบมีประมาณ 45 คน

สนามที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนมากมีสนามวอลเลย์บอลและสนามแบดมินตัน เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนใช้เวลาทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย ในช่วงเวลาเรียนนักเรียนทุกคนได้หุ้กพลศึกษา การสนับสนุนของวิทยาลัยช่วยเหลือโดย จัดหาอุปกรณ์และเครื่องกีฬาให้ตามที่ยุ่สอนต้องการ งบประมาณได้จากเงินบำรุงการศึกษา ไม่มีห้องทำงานสำหรับครูพลศึกษาและไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์

4.2 โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬากายใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่จัดเป็นประจำทุกปี โดยมีคณะกรรมการทั้งวิทยาลัยเป็นคณะกรรมการ ผู้บริหารและครูพลศึกษาจะร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬากายใน

กิจกรรมที่นิยมจัดได้แก่ วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส กรีฑา (ลู) กรีฑา (ลาน) แครมบอล ฟุตบอล บาสเกตบอล แอควาบอล และเกมส์เบ็ดเตล็ด ตามลำดับ

การแบ่งกลุ่มนักเรียนใช้วิธีจับฉลาก นักเรียนสมัครเข้าแข่งขันกีฬาได้ไม่เกินคนละ 2 ประเภท เวลาที่ใช้แข่งขันกำหนดไว้ช่วงหนึ่งสำหรับแข่งขัน งบประมาณที่ใช้ในการแข่งขันได้มากจากการจัดกิจกรรมพิเศษ สนามที่ใช้แข่งขันใช้สนามของวิทยาลัยเอง และให้เหรียญรางวัลเป็นรางวัลให้แก่ผู้เข้าแข่งขัน

4.3 โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่เน้นวัตถุประสงค์ในการจัด เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนสถาบันอื่น ช่วงเวลาในการจัดส่วนใหญ่จะไม่แน่นอน วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาก็จะคัดเลือกมาจากผู้ที่สนใจมาสมัครเอง วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่งเข้าแข่งขันกีฬาเป็นบางครั้ง สถาบันที่จัดการแข่งขันกีฬากายนอก คือวิทยาลัยและโรงเรียนต่าง ๆ ที่จัดกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์

งบประมาณที่ใช้เพื่อส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันได้มากจากการจัดกิจกรรมพิเศษ นักเรียนที่ไม่ใช่ นักกีฬาจัดให้เป็นกองเชียร์ ประเภทของกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน ได้แก่ วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล กรีฑา (ลู) กรีฑา (ลาน) และแอควาบอล ตามลำดับ และกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันน้อยที่สุดคือวอลเลย์บอล

4.4 โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่จัดกิจกรรมประเภทการเล่นละคร การแสดงดนตรี วอลเลย์บอล การเดินทางไกลและค่ายพักแรม ตามลำดับ กิจกรรมที่จัดบ่อยที่สุด คือการเล่นละคร วิธีการจัด จัดแบ่งเป็นกลุ่มกิจกรรมและแบ่งตามชั้นเรียน โอกาสที่จัดกิจกรรมนันทนาการ จัดเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ โดยจัดให้เฉพาะนักเรียนเท่านั้น ส่วนมากจัดภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง นักเรียนเป็นผู้จัดกิจกรรมนันทนาการเอง ครูอื่น ๆ มีส่วนร่วมโดยเป็นที่ปรึกษา และงบประมาณได้มาจากการเก็บจากสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม

5. เกี่ยวกับสภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้จัดให้มีโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนครบทุกแห่ง กิจกรรมที่จัด ส่วนใหญ่คือ วอลเลย์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ กระบี่กระบอง บาสเกตบอล กรีฑา (ลู่) ลีลาศ และกรีฑา (ลาน) นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล กิจกรรมเข้าจังหวะ และกรีฑา (ลู่) ตามลำดับ วิธีสอนของครูพลศึกษานักเรียนเห็นว่า ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบครูอธิบาย สาธิต และให้ฝึกหัด ช่วงเวลาที่เรียนวิชาพลศึกษาจัดให้เรียนในภาคเช้า ซึ่งนักเรียนเห็นว่าเวลาตอนเช้าเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสมที่สุด ส่วนในด้านการวัดผลของครูพลศึกษา นักเรียนเห็นว่า ครูพลศึกษาวัดผลด้วยวิธีการทดสอบ คำนวณปฏิบัติทักษะ

5.2 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนใหญ่จัดให้มีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน นักเรียนส่วนใหญ่จะเข้าร่วมในการแข่งขันด้วยการเป็นกองเชียร์

5.3 โปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบัน วิทยาลัยนาฏศิลป์เป็นส่วนน้อยที่จัดให้มีโปรแกรมการแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบัน ส่วนมากวิทยาลัยจะส่งเข้าแข่งขันกับสถาบันอื่นเป็นบางปี สถาบันที่จัดกีฬาประเพณีระหว่างสถาบันเป็นผู้จัดการแข่งขัน ประเภทของกีฬาที่วิทยาลัยส่งเข้าแข่งขันคือ กีฬาประเภทวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑา (ลู่) กรีฑา(ลาน) และแฮนด์บอล นักเรียนชอบกีฬาประเภท วอลเลย์บอล แบดมินตัน และบาสเกตบอล ตามลำดับ

5.4 โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่จัดให้มีโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยจัดกิจกรรมประเภทดนตรี และการแสดง การจัดกิจกรรมให้เป็นพิเศษแก่นักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำหรือทักษะกีฬาต่ำ นักเรียนเห็นว่าสมควรจัด

6. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

6.1 โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ผู้บริหารมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และไม่มีห้องทำความสะอาดร่างกาย ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ สนามและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่มีอยู่เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ชำรุดง่าย และไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ ตามลำดับ

สำหรับครูพลศึกษามีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ไม่มีห้องทำความสะอาดร่างกาย ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ ครูพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน อุปกรณ์การเรียนการสอนชำรุดง่าย ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานักเรียนไม่รู้จักการออกกำลังกายที่ถูกต้องและปลอดภัย และนักเรียนไม่สามารถนำวิชาพลศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ไม่มีห้องทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์การเรียนการสอนชำรุดง่าย ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ และผู้บริหารไม่ค่อยสนใจ และไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 โดยผู้ที่แตกต่างกันคือ ผู้บริหาร กับ นักเรียน

6.2 โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ผู้บริหารมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ สนามที่ใช้แข่งขันมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีไม่เพียงพอ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมีไม่เพียงพอ ตามลำดับ

สำหรับครูพลศึกษามีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีไม่เพียงพอ สนามที่ใช้แข่งขันมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมีไม่เพียงพอ อาจารย์วิชาอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน และนักเรียนมีโอกาสร่วมการแข่งขันได้ไม่ทุกคน ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมีไม่เพียงพอ สนามที่ใช้ในการแข่งขันมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม นักเรียนมีโอกาสร่วมการแข่งขันได้ไม่ทุกคน การประชาสัมพันธ์ยังไม่ได้พอ อาจารย์วิชาอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ และเวลาที่ใช้ในการแข่งขันไม่เหมาะสม ตามลำดับ

ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6.3 โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน ผู้บริหาร มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอก และระหว่างสถาบัน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ งบประมาณการใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเข้าแข่งขันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์การฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ นักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริการค่านสวัสดิการแก่นักกีฬายังไม่ได้พอ การประชาสัมพันธ์เพื่อชักชวนนักเรียนเข้าชมการแข่งขันยังมีน้อยเกินไป และนักเรียนขาดความสนใจในการเข้าร่วมการคัดเลือกตัวนักกีฬา ตามลำดับ

สำหรับครูพลศึกษามีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ งบประมาณการใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเข้าแข่งขันมีไม่เพียงพอ และการบริการค่านสวัสดิการแก่นักกีฬายังไม่ได้พอ ตามลำดับ ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือคือพอ

นักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ อุปกรณ์การฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์เพื่อชักชวนนักเรียนเข้าชมการแข่งขันมีน้อยเกินไป ภาครัฐผู้แนะนำและควบคุมการฝึกซ้อมของนักกีฬา วิทยาลัยไม่ค่อยให้ความสนใจและสนับสนุนการแข่งขัน ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร และ การดำเนินการจัดการแข่งขันของเจ้าหน้าที่ไม่เรียบร้อย ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ อุปกรณ์การฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ งบประมาณการใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเข้าแข่งขันมีไม่เพียงพอ นักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริการด้านสวัสดิการแก่นักกีฬายังไม่ดีพอ การประชาสัมพันธ์เพื่อชักชวนนักเรียนเข้าชมการแข่งขันมีน้อยเกินไป วิทยาลัยไม่ค่อยให้ความสนใจและสนับสนุนการแข่งขัน ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความร่วมมือคือพอ ตามลำดับ

ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

6.4 โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ ผู้บริหารมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดมีไม่เพียงพอ ประเภทของกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และสถานที่ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ตามลำดับ

สำหรับครูพลศึกษามีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรม การจัดกิจกรรมนันทนาการ ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดมีไม่เพียงพอ ขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการ วิทยาลัยไม่ค่อยสนับสนุน และให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ขาดผู้นำที่มีความสามารถในด้านนี้ ครูพลศึกษามีภาระหน้าที่มากทำให้การจัดกิจกรรมนันทนาการไม่มีประสิทธิภาพ นักเรียนสนใจกิจกรรมดี แต่วิทยาลัยไม่ค่อยตอบสนองนักเรียน ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่ทั่วถึง สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ประเภทของกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และการประชาสัมพันธ์ในการจัดยังไม่ดีพอ ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนมีความเห็นว่า เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดมีไม่เพียงพอ สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนสนใจในกิจกรรมคือ แต่วิทยาลัยไม่ค่อยตอบสนองความต้องการ ขาดผู้นำที่มีความสามารถในด้านนี้ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนมีไม่ถึง การประชาสัมพันธ์ในการจัดยังไม่ดีพอ ประเภทของกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และวิทยาลัยไม่ค่อยสนับสนุนและให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนในวิทยาลัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา มีดังนี้

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการสอนพลศึกษา สิ่งที่ผู้บริหาร และครูพลศึกษาเห็นว่ามียุทธศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุดคือไม่มีห้องทำความสะอาดร่างกาย ผู้วิจัยเห็นว่าสถานที่ทำความสะอาดร่างกายมีความจำเป็นมากในการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะการสร้างสุขนิสัยที่ดีเป็นจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการเรียนวิชาพลศึกษา วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ กล่าวไว้ว่า "การที่จะช่วยสร้างเสริมให้นักเรียนมีสุขนิสัยที่ดีได้วิธีหนึ่งนั่นก็คือการให้นักเรียนได้ทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัวให้เรียบร้อย หลังจากเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว ซึ่งการจะทำให้เรื่องนี้ได้โรงเรียนควรมีปัจจัยที่เกี่ยวกับทางด้านนี้ให้พร้อมคือ สถานที่อาบน้ำ และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย"¹

¹ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา, หน้า 144.

ส่วนสิ่งที่ผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนเห็นว่าปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ สนามและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์การเรียนการสอนชำรุดง่าย และไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ ภูมิพันธ์ ซึ่งพบว่า "โรงเรียนส่วนใหญ่มีอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ไม่มีที่เปลี่ยนชุดกีฬาและไม่มีที่ค้ำน้ำ หรือที่ทำความสะอาดร่างกาย"¹ และ สุธรรม เคนชดี พบว่า "สนามที่ใช้ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ความไม่เหมาะสมในทำเลที่ตั้งของสนามและห้องเรียนกิจกรรมพลศึกษา"² ผู้วิจัยเห็นว่าในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หากขาดสถานที่หรือสนามแล้ว การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้เลย ทั้งนี้เพราะ "สถานที่หรือสนามที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษาเปรียบเสมือนกับห้องปฏิบัติการพลศึกษา"³

ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งเท่าเทียมกันกับความสำคัญของสถานที่ เพราะกิจกรรมพลศึกษาแต่ละอย่าง มีความจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์และวัสดุ เพื่อการเรียนการสอนหลายอย่างแตกต่างกันไป ดังที่ แมรี เฮเลน และ เฟท (Mary Helen and Fait) กล่าวว่า "การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ"⁴

¹ พงษ์ศักดิ์ ภูมิพันธ์, "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา,"

² สุธรรม เคนชดี, "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถานการศึกษาศึกษาพยาบาล,"

³ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา (พระนคร : อุดมศึกษา 2513), หน้า 9.

⁴ Vannier Mary helen and Hollis F. Fait, Teaching Physical Education in Secondary School (Philadilphia : W.B.Suander Company, 1975), p.49.

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์ ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อุปกรณ์สูญหาย และชำรุดได้ง่าย เนื่องจากขาดบุคลากรดูแลรักษาอุปกรณ์ ดังที่ เฟท (Fait) ได้กล่าวว่า "ห้องเก็บอุปกรณ์และจัดเก็บว่ามีความสำคัญมาก และเป็นสิ่งแรกที่ครูพลศึกษาจะต้องคำนึงถึง ทั้งนี้เพราะอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในห้องเก็บของ ถ้าหากไม่มีที่เก็บหรือใช้วิธีการเก็บไม่ดีแล้ว อุปกรณ์ที่มีอยู่อาจชำรุดเสียหาย หรือเสื่อมคุณภาพโดยรวดเร็ว"¹ จะเห็นได้ว่าสถานที่เก็บอุปกรณ์เป็นองค์ประกอบประการหนึ่งที่จะช่วยให้อุปกรณ์มีอายุใช้งานได้ยาวนาน

ส่วนความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากอีกประการหนึ่งคือ ผู้บริหารไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป ถ้าไม่สนับสนุนและมองข้ามความสำคัญของการพลศึกษาแล้ว ก็จะมีผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ต่อมา เช่น การจัดสรรงบประมาณด้านพลศึกษาเพื่อปรับปรุงสนามเพื่อใช้อุปกรณ์พลศึกษาต่าง ๆ จะมีน้อยลง ทำให้การดำเนินงานด้านโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จดังที่ เคนเนท (Kenneth) ได้ทำการวิจัยและพบว่า "โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนการสอน ชั่วโมงการเรียนการสอนพลศึกษาจะจัดไว้เล็กน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน"²

¹ollis F. Fait, "Making Your Equipment Longer", Scholastic Coach (January, 1972) : 20.

²Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools", The Alberta Journal of Education Research 1 (September, 1955) : 34.

2. โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน สิ่งที่ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในนี้ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขันมีไม่เพียงพอ และสนามที่ใช้แข่งขันมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

งบประมาณเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน หากมีปัญหาค่างบประมาณแล้ว ปัญหาอื่น ๆ จะมีค้อมากครั้งที่ มุลเลอร์ (Mueller) และ มิทเชล (Mitchell) กล่าวไว้ว่า "งบประมาณที่เพียงพอจะส่งเสริมให้การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น" ผู้วิจัยเสนอว่าครูพลศึกษาต้องวางแผนของงบประมาณล่วงหน้าต่อเนื่องทุก ๆ ปี และควรระบุรายละเอียดการใช้เงินให้ชัดเจน หากวิทยาลัยไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้ได้ หรือได้ไม่เพียงพอ ก็อาจใช้วิธีอื่น เช่น การขอรับบริจาค และการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นพิเศษ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการวิจัยซึ่งพบว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณจัดการแข่งขันกีฬาภายในจากการจัดกิจกรรมพิเศษ และการบริจาคจากแหล่งต่าง ๆ

ในด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น สนาม นับว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้การแข่งขันกีฬาภายในสำเร็จลุล่วงด้วยดี สามารถป้องกัน และแก้ไขปัญหาค่าต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากขาดสิ่งเหล่านี้แล้วจะทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาภายในไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังที่ มุลเลอร์ (Mueller) และมิเชล เสนอไว้ว่า "ประสิทธิภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ เงินงบประมาณ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก"² การแก้ไขปัญหारेื่องการขาดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกนี้ ผู้บริหาร และครูพลศึกษาต้องร่วมมือกันแก้ไขโดยอาจยืมอุปกรณ์จากชุมชนอื่น ๆ ริเริ่มสร้างอุปกรณ์เอง คัดแปลงสนาม และเลือกจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานที่ สิ่งแวดล้อม จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากร เหล่านี้เป็นต้น

¹Pat Mueller and Elmer D. Mitchell, Intramural Sports. (New York : The Ronald Press Co., 1960), pp. 77 - 79.

²Ibid, p. 62.

ส่วนความคิดเห็นที่ครูพลศึกษาและนักเรียนเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับมากอีก 2 ด้าน คือ นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันได้ไม่ทุกคน และอาจารย์วิชาอื่น ๆ ไม่คอยให้ความร่วมมือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันนั้น นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะการเข้าร่วมการแข่งขันก็พำภายในเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เรียนในชั่วโมงพลศึกษามาใช้ ทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม เช่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น และรู้จักเคารพกฎระเบียบการแข่งขัน เป็นต้น

ครั้งที่ คณะกรรมาธิการเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา (Education Policies Commission) ของสหรัฐอเมริกาได้แสดงความคิดเห็นว่า "การมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพและความสุขในชีวิต นอกจากนี้การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น มีทักษะการกีฬา มีสุขภาพดี มีร่างกายแข็งแรง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีการพัฒนาทางสังคม และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา"¹ ส่วนในคำสอนอาจารย์วิชาอื่นไม่คอยให้ความร่วมมือนั้น ครูพลศึกษาควรทบทวนเรื่องมนุษยสัมพันธ์ของตนเองกับครูวิชาอื่น ๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ นอกจากนี้ครูอื่น ๆ อาจเข้าใจว่าการแข่งขันกีฬาภายในเป็นเรื่องของครูพลศึกษา ไม่ใช่งานของโรงเรียนจึงไม่ให้ความร่วมมือ ปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขเพราะความร่วมมือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การแข่งขันกีฬาภายในสำเร็จลุล่วงด้วย

ครั้งที่ มูลเลอร์ กล่าวว่า "ความร่วมมือ ความสามัคคี และความเป็นปรารถนาพร้อมอยู่ที่ไหนก็จะเป็นสิ่ง ที่ช่วยให้การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนประสบความสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น"²

ปัญหาการแข่งขันกีฬาภายในที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" และพบว่า "งบประมาณไม่เพียงพอขาดความร่วมมือจากครูอื่น ๆ"³

¹ Education Policies Commission, School Athletic Problems and Policies, National Education and American Association of School Administrators, (Washington, D.C.), p.3.

² Pat Mueller and Elmer D. Mitchell. Intermural Sports, pp.80 - 81.

³ สุพรรณ จิตต์ภักดิ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8,"

และสุธรรม เกษคี พบว่า "ขาดสนามฝึกซ้อมและนักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน"¹
 สาเหตุที่เกิปัญหาล่าช้านี้ อาจเกิดจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ต้องมีกิจกรรมต่าง ๆ
 ด้านวิชาชีพ คือทางค่านาฏศิลป์มากมายทำให้การจัดการแข่งขันกีฬากายในไม่ได้รับผล
 สำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากต้องทุ่มเทงบประมาณการใช้สถานที่และบุคลากร ไปให้กับกิจ-
 กรรมทางนาฏศิลป์เป็นส่วนใหญ่ทำให้จัดการแข่งขันกีฬากายในถูกมองข้ามความสำคัญไป
 ปัญหานี้สมควรที่จะได้รับการแก้ไขอย่างรีบด่วนด้วยความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็น
 ผู้บริหาร ครูพลศึกษา ครูวิชาอื่น ๆ และนักเรียน

3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน

เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการ โปรแกรมการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่าง
 สถาบัน สิ่งที่ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนเห็นว่ามปัญหาาคือ งบประมาณการใช้จ่าย
 ต่าง ๆ ในการแข่งขันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์การฝึกซ้อมมีไม่เพียงพอ นักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อม
 ก่อนการแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการประชาสัมพันธ์เพื่อชักชวนนักเรียนเข้าชมการ
 แข่งขันยังมีน้อยเกินไป

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมพลศึกษาใน
 วิทยาลัย ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันไม่มีประสิทธิ-
 ภาพเพียงพอในค่านงบประมาณผลการวิจัยพบว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ใช้งบประมาณส่วนใหญ่จาก
 การจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อส่งกีฬาเข้าแข่งขันกับสถาบันอื่น นับว่าเป็นการแก้ไขปัญหาคาราค
 แคลนงงบประมาณได้วิธีหนึ่ง

ส่วนปัญหาค่านักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อม อาจเนื่องมาจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่
 เน้นให้นักเรียนของวิทยาลัยมีรูปร่างที่สวยงามอ่อนช้อย จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ผู้บริ-
 หารจะไม่คอยสนับสนุนการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถาบัน ทำให้นักเรียนไม่ค่อยมี
 โอกาสแสดงความสามารถทางกีฬา และการส่งกีฬาเข้าแข่งขันส่วนใหญ่จะเป็นกีฬาเชื่อม
 ความสามัคคี ฉะนั้นผู้บริหารจึงเห็นว่าการฝึกซ้อม ไม่ค่อยสำคัญเท่าใดนัก ประกอบกับมี
 กิจกรรมค่านาฏศิลป์มากมาย นักเรียนจึงไม่ค่อยมีเวลามาซ้อมกีฬา ทำให้ประสิทธิภาพ

¹สุธรรม เกษคี, "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนเกี่ยว
 กับปัญหาการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในสถานศึกษาพยาบาล,"

ของการแข่งขันก็ทำค้อยลงไป ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิทักษ์ พลพันธ์ ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน ส่วนกลาง" และพบว่า "ยังขาดงบประมาณในการส่งกีฬาเข้าแข่งขัน และนักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน"¹ และ ชัชวาลย์ เจริญฉลาด พบว่า "งบประมาณมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ราคาแพง และนักกีฬาไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน"² ปัญหาเหล่านี้ควรจะได้รับแก้ไข เพราะการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน เป็นโปรแกรมหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังที่ แชมปลิน (Champlin) กล่าวว่า "การแข่งขันกีฬาถ้าหากว่าจัดและดำเนินการได้อย่างถูกต้องแล้ว จะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาความพร้อมทางด้านสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะว่าการแข่งขันกีฬานี้เป็นห้องปฏิบัติการที่จะปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในตัวนักเรียนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมโดยตรง"³

สรุปแล้วการจัดและดำเนินการโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องประกอบไปด้วย ผู้ดำเนินการที่มีความสามารถ มีอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอ มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ประเภทและเวลาในการแข่งขันต้องเหมาะสมและมีงบประมาณที่เพียงพอ ทั้งนี้การจัดโครงการ การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้วิธีการบริหาร และการจัดดำเนินการที่ถูกต้อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้วย

¹พิทักษ์ พลพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนใน ส่วนกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523)

²ชัชวาลย์ เจริญฉลาด, "ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดใน ส่วนภูมิภาค" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525)

³Champlin E.H., "Is the Program of High School Athletics An Intergral Part of Physical Education," American Academy of Physical Education Professional Contribution 5 (November 1956) : 15.

4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ

เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ สิ่งที่ยุบบริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ งบประมาณในการจัดมีไม่เพียงพอ ประเภทของกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้งนี้ได้กล่าวมาแล้วว่านักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ต้องฝึกซ้อมและกระทำกิจกรรมทางนาฏศิลป์มากมาย เวลาในการฝึกซ้อมและเล่นกีฬาจึงไม่ค่อยมี และผลการวิจัยก็ยิ่งพบอีกว่าวิทยาลัยไม่ค่อยสนับสนุนและให้ความสนใจในกิจกรรมนันทนาการ จึงเป็นสาเหตุทำให้ไม่ได้จัดงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมนันทนาการอย่างเพียงพอ งบประมาณที่ใช้จัดส่วนมากได้จากการเก็บจากสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมและในด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการนั้นจากผลการวิจัยพบว่า ส่วนมากวิทยาลัยนาฏศิลป์จะจัดกิจกรรมประเภทการเล่นละคร คือเป็นจำนวนถึงร้อยละ 95.65 ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ จัดน้อยมากทำให้ไม่สนองต่อความต้องการของนักเรียน ปัญหาด้านขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกนั้น นับว่าเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องมาจากปัญหาด้านงบประมาณ เพราะถ้าวิทยาลัยไม่จัดสรรงบประมาณให้แล้วก็ไม่มีความที่จะจัดเครื่องอำนวยความสะดวกได้อย่างเพียงพอ ผลที่เกิดขึ้นคือการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่ได้รับผลสำเร็จอย่างเพียงพอตามที่ แคลร์ วี. ลองตัน เรย์ โอคันแคน และชาลท์ เค. ไบรท์บิล (Clair V. Longton, Ray O. Duncan and Charles K. Brightbill) กล่าวว่า "อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ควรจะเป็นสื่อให้โครงการนันทนาการประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย (meanste an end) ที่จะทำให้บุคคลมีสุขภาพที่ทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อนันทนาการด้วย"¹

ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่ครูพลศึกษาและนักเรียนเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดผู้นำที่มีความสามารถในด้านนี้ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนมีไม่ทั่วถึง และครูอื่นๆ ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ จากผลการวิจัยพบว่าผู้จัดกิจกรรมนันทนาการในวิทยาลัยนาฏศิลป์ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนร่วมกันจัดและครูอื่น ๆ ส่วนมากเป็นเพียงที่ปรึกษา

¹ Clair V. Longton, Ray O. Duncan, and Charles K. Brightbill, Principles of Health, Physical Education and Recreation (New - York : The Ronald Press Company, 1962), pp. 241 - 242.

จึงทำให้การจัดกิจกรรมนันทนาการของชาติวิทยากรหรือผู้นำที่มีความสามารถในด้านนี้ ซึ่งความจริง ทุก ๆ ฝ่ายควรจะร่วมมือกันจัดไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และนักเรียน เพื่อช่วยกันเลือกเฟ้นผู้นำที่มีความสามารถดำเนินกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพต่อไป ดังที่ ฮัทชินสัน (Hutchinson) กล่าวว่า "ความสำเร็จส่วนใหญ่ของงานนันทนาการขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดโปรแกรม และหัวใจของการจัดโปรแกรมขึ้นอยู่กับผู้นำ (Recreation Leader) ถ้าปราศจากผู้นำ การจัดโปรแกรมย่อมเฉา และล้มเหลว"¹ ในด้านโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนมีไม่ทั่วถึงนั้น เป็นปัญหาต่อมาจากการที่มีประเภทของกิจกรรมนันทนาการน้อยเกินไป นักเรียนมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ แต่วิทยาลัยก็ไม่สนองตอบและไม่สนับสนุน ทำให้นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้ไม่ทั่วถึง

โดยสรุปแล้วการจัดกิจกรรมนันทนาการในวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น ยังมีปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่ควรจะได้รับแก้ไขโดยรีบด่วนเพราะ นันทนาการมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นอย่างมากอาจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตก็ได้ เพราะคนเราไม่ใช่เครื่องจักรร่างกายไม่สามารถจะเรียนหรือทำงานได้โดยไม่มีที่พักผ่อน ดังนั้นเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งต้องอาศัยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องช่วยเหลือ"² แต่การจัดนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับ นโยบายในการบริหารของวิทยาลัย ปรัชญาของวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของอาจารย์พลศึกษา คณะอาจารย์วิชาอื่น ๆ และนักเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นส่วนสำคัญที่ประกอบกันขึ้นทั้งหมด

¹ John L. Hutchinson, Principles of Recreation (New York: A. S. Barnes and Company, 1949), P 296.

² ไพวัลย์ ตันลาพูน, "ปัญหาการจัดนันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ ปรึชญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) หนา 2.

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหาร ควรเห็นความสำคัญของการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน และให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ คือ งบประมาณ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และในด้านขวัญในการปฏิบัติงานของครูผลศึกษาให้เพียงพอ เพื่อที่ครูผลศึกษาจะได้มีกำลังใจในการทำงานทำให้โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการร่วมมือกันระหว่าง กรมศิลปากร และกรมผลศึกษาในด้านการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา เช่น การส่งศึกษานิเทศก์มาช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ครูผลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และการส่งนักศึกษาวิทยาลัยผลศึกษามาฝึกสอนและช่วยเหลือในการจัดการแข่งขันกีฬายานใน เป็นต้น
3. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ขาดแคลนสนาม อุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ควรมีการร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย เช่น สถาบันอื่น ๆ หน่วยงานราชการ และหน่วยงานเอกชน เป็นต้น เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น อาจจะใช้ในรูปแบบของการขอยืมสถานที่ใช้จัดกิจกรรมผลศึกษา หรือการขอบริจาคอุปกรณ์การกีฬาต่าง ๆ
4. การจัดกิจกรรมนันทนาการ ควรจัดให้มีประเภทของกิจกรรมหลายอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนโดยจัดในตอนพักกลางวันทุก ๆ วัน กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมง่าย ๆ ที่ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกมากนัก เช่น กิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เกมสเป็คเติ้ล และกิจกรรมยามว่าง (เช่น หมากฮอส) เป็นต้น
5. ครูผลศึกษาควรแก้ไขปัญหาด้านการขาดแคลนอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ โดยคำนึงว่าผู้บริหารจัดงบประมาณให้ไม่เพียงพอ ก็ควรจะใช้ความสามารถหาโดยวิธีการอื่น ๆ เช่น จัดกิจกรรมพิเศษ, ขอบริจาค เป็นต้น นอกจากนี้ควรศึกษาในด้านการปรับปรุงแก้ไขและผลิตอุปกรณ์เอง เพื่อแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาผลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น (มัธยมศึกษาตอนต้น) และในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง (มัธยมศึกษาตอนปลาย) พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2524 ตามลำดับ
2. ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมผลศึกษาในระดับนาฏศิลป์ขั้นสูง ของวิทยาลัยนาฏศิลป์